

Erezia ca o biciușcă îngerească

Costel Zăgan

Iubirea să strălucească precum o mie
de sori în prima dimineață a Universu
lui Iubește însă nu uita nici de vorba
lui Nietzsche Biciușca fermecată să tre
zească nu doar simțurile Să iubească
numai acela ce-i în stare să fie iubit Nu
ucideți poemul de dragoste pe care nu
l-ați recitat niciodată Va răsună în voi ca
un clopot înnebunit de soare Ca un fir de
plumb mi-a căzut poezia în suflet Așa
aflat-am cât de adâncă-i noaptea
Costel Zăgan, EREZII DE-O CLIPĂ II